

Stabilizacija — da, a ne na račun znanja

Ze nekaj let se spoprijemamo s perečo problematiko vzgoje in izobraževanja ter otroškega varstva in prav toliko časa že govorimo o rešitvah, vendar jih vse prepočasno realiziramo.

V tem času so nas presenetili nekateri ukrepi s tega področja, ki glede na primanjkljaj sredstev niso tako presenetljivi, so pa dokaj nerazumljivi s tega vidika, da se je višina primanjkljaja iz tedna v teden spreminjala, in nerazumljivi v toliko, kolikor s temi ukrepi ne bomo dosegali novih kvalitativnih, bomo pa ponovno obremenili tako uporabnike kot izvajalce. Nenazadnje je bilo za razpravo malo časa in predlog ukrepov ni bil dovolj dobro pripravljen. Verjetno se marsikdo vprašuje, kako zares bodo ukrepi kratkoročni, kot je bilo napovedovano. Vsekakor pa bodo najbolj oškodovani najmlajši, od katerih bomo v naslednjih letih pričakovali, da bodo dobri, tvorni samoupravljavci, koristni družbi, v kateri bodo živeli in delali.

Ni prav, da ne iščemo, oziroma ne poskušamo iskati še drugih rešitev, ki se kažejo že prav tako dolgo, kakor dolgo obstajajo omenjeni problemi. V vseh teh letih nismo zmanjševali administracije, nismo upoštevali normativov, čeprav so razmere v šolskih in vzgojno-varstvenih oddelkih kazale na preobremenjenost. Skoraj vsako leto smo menjali učbenike in to delamo še sedaj, ko smo že v usmerjenem izobraževanju. Najbrž to ni ravno stabilizacijsko. Po drugi strani pa smo okrnili in uklnili nekatere interesne dejavnosti, ki so šolske programe bogatile in dajale pozitivne rezultate.

Pedagoškim delavcem smo nalagali vedno nove obveznosti in še več odgovornosti, nismo se pa vprašali, kje so temu neke razumljive meje in kako so ti de-

lavci nagrajevani. Po svojem delu in odgovornosti prav gotovo ne, pa bi glede na težo dela, ki ga opravljajo, morali biti in dobivati stimulacijo za boljše in kvalitetnejše delo. Samo z voljo in veseljem se ne da delati, še posebno v sedanji težki gospodarski situaciji, ko so prav pedagoški delavci med najslabše nagrajevani.

Osnovno poslanje je po ustavi brezplačno. Pa je res? Vsako leto povisujemo cene te dejavnosti in s tem obremenjujemo žepe uporabnikov, ki za to že odvajajo sredstva iz osebnih dohodkov, plačujejo pa tudi druge, navidez

majhne izdatke; ko pa bi vse to sesteli, bi prišli do velikih stroškov, ki nenazadnje niso edini, ki jih delavec danes ima.

V vrtcih se je povisal prispevek staršev (50%:50%), njihovi otroci pa se igrajo v prenapolnjenih skupinah, v vrtcih, kjer primanjkuje igrač, vzgojnih sredstev.

Ali je kdo med nami, ki bi za to našel dovolj tehtno opravičilo, ko že leta poudarjamo, da si ne smemo dovoliti stabilizacije na račun otrok in vzgojno-varstvenega in izobraževalnega dela, še posebej, ker vemo, da še mnogo otrok čaka na sprejem v vzgojno-varstveno organizacijo in da je veliko tudi takšnih šolskih otrok, ki imajo interes, veselje in

spodobnosti, da razen šolskih obveznosti izpolnjujejo še druge. Več bi tudi morali posvečati pozornosti študentom in zaposlovanju delavcev teh smeri. Postavljati se še kup neresenih vprašanj, pa bi bilo morda dobro, ko bi področje vzgoje in izobraževanja ter otroškega varstva znali vrednotiti in ceniti z malo več tenkočutnosti in poslušala ter odpraviti vse mogoče eksperimente, ki jih delamo na teh področjih.

Zavedajmo se resničnosti že tolikokrat izrečenih besed, da se nam vloženi napori in investirana sredstva v ta področja prek naših otrok bogato obrestujejo in da je znanje največje bogastvo.

JELKA HRZENJAK

Skoz življenje z odprtimi očmi

Pogovor z Marjanom Moškričem, sinom narodnega heroja Jožeta Moškriča

Kako je potekalo vaše otroštvo ob očetu-borcu za delavske pravice in kulturnem ustvarjalcu?

Moje otroštvo? Tako je bilo, kot otroštvo večine mojih sovrstnikov. Razlika je bila le v tem, da očeta dostikrat ni bilo doma, ker je bil politično aktiven in je delal v kulturno-prosvetnem društvu. Kadar pa je bil doma, se je z nami tudi veliko ukvarjal. Palica je bila le redkokdaj njegovo vzgojno sredstvo.

Član Svobode v Zadvoru je bil vse od njene ustanovitve leta 1928. Svoboda pa ni bila samo kulturno društvo, ampak je nasploh zbirala delavce, jih združevala in izobraževala. Prav to delovanje v Svobodi ga je napotilo,

da je začel tudi sam ustvarjati in v svojih igrah prikazal resnično stanje delavcev v tistem času.

Kljub temu torej, da je bil oče mnogokrat zdoma, ga imam vedno v spominu kot dobrega in skrbnega očeta.

Tudi vi ste literarni ustvarjalec. Menite, da ste to podedovali po očetu?

Človek mora že imeti smisel za pisanje. Skoz življenje mora hoditi z odprtimi očmi. Ne sme ga spremljati samo pasivno, sam se naj aktivno vključi vanj. Vsakdo

ima smisel za neke stvari. Pomembno je, če se to odkrije.

Zakaj ste se odločili za pisanje humoresk?

S humoreskami se da lažje opisati napake okrog nas, opisane so manj boleče. V humoristični zgodbi pa je seveda tudi del grenke resnice. No, tudi berem najraje humoristične tekste. Moramo biti optimisti, kajti v vsaki stvari je tudi nekaj dobrega.

Člani novinarsko-literarnega krožka OŠ Jožeta Moškriča

Delo mladih v Totri

Mladinci v Totri smo se ponovno organizirali in izdelali program, ki ga že izpolnjujemo.

Naše novo predsedstvo je resno začelo z delom. Bili smo že na delovnem obisku pri OO ZSMS v Savi Kranj. Kranjska mladinska organizacija je razgibana in nam je pomagala z izkušnjami, ki smo jih s pridom uporabili pri sestavi delovnega načrta. Prav tako so nam dali smernice za nadaljnje delo na OK ZSMS.

Osnovna naloga naše OO je ponovno zainteresirati mlade za

● Z delom — za domovino

Z gospodarskimi težavami, ki peste ves svet in je med mladimi vse več nezaposlenih, tudi naši domovini ni prizaneseno! Vsak dan beremo v časopisih, poslušamo po radiu in gledamo na TV: več delati, boljše delati, se obnašati na delu kot dobri gospodarji doma, kajti bremena stabilizacije moramo nositi prav vsi!

Ko grem po cesti, vidim kmete po poljih, kako skrbno, pridno in zavzeto delajo, da bi na slehernem kosku zemlje pridelali kar največ. Pridem domov, poslušam starše, ki utrujeni od dela v službi nadaljujejo z delom doma. Poslušam in razmišljam!

Res da opravljata moja starša delo, ki ne zahteva večjih fizičnih naporov — intelektualca sta; a ko jima berem z obraza izčrpanost, poslušam tudi njune besede predanosti delu v službi. Tudi doma krepko poprimeta, postorita mnogo reči, da bi bilo tudi meni lepše! In vedno bolj se zavedam: delati je treba! Saj je vsako delo pomps človeka in tista varnost, ki ti pomaga, da lažje zres v prihodnost. Seveda pa ob tem pomislim na vse tiste mlade, ki npr. ure in ure presedejo po lokalnih ob kozarcih, ko brezceljno tavajo po mestu... Kaj res ne gre drugače, kot da svoje razočaranje utapljuje v alkoholu? Pa vendar čas, v katerem živimo, terja prav od vsakogar, da temeljito poprima za delo tako v službi ali soli kot doma! Saj hmo le tako premostili še eno oviro na poti razvoja naše domovine. S tem pa bomo tudi dokazali, da se zavedamo vrednot revolucije, da vemo, kaj pomeni živeti v svobodni in se svobodno odločati za poklice... za prihodnost vsakogar od nas in naše domovine v celoti.

KARMEN OGULIN 6. e OŠ JOŽETA MOŠKRIČ

● V severovzhodnem delu občine

Za športni dan smo se učenci tretjega razreda z avtobusom odpeljali v Dolsko, od koder smo zapešačili do vasice Oklo. Pot nas je vodila mimo Vinj pod vznožje hriba. Na njivah so kmetje pobirali zadnje poljsčine, predvsem krmne rastline. V ograjenih pašnikih so se pasle krave.

Pričenjali smo se vzpenjati navkreber. Po dvajsetih minutah smo prišli na vrh. Z nami je bil tudi naš ravnatelj Franc Gradišek, ki te kraje zelo dobro pozna. Poprosili smo ga, naj nam o njih kaj pove.

Pripovedoval je: »Spomenik, ki stoji tu na Oklem, je posvečen 72 padlim partizanom, ki so 24. februarja 1944 padli zaradi izdajalstva. Na tem mestu so se nekaj dni zbirali na odhod v partizanske čete, a se jim ta želja ni uresničila.«

Ne daleč od tu, na Judeževi domačiji, smo se ustavili pri spomeniku, na katerem smo prebrali, da je bila tam 29. in 30. junija 1940 tretja konferenca KPS, na kateri je sodeloval tudi tovariš Tito. S tega mesta smo imeli čudovit razgled na dolino in bližnje hribe. Lepo so se videle Janče z planinskim domom. Po povratku v Dolsko so nas v šoli tovarišice postregle s čajem. Preizkusili smo tudi lepo urejeno igrišče za novo šolo, a čas je že priganjal in zadovoljni smo se vračali proti domovom.

Člani novinarskega krožka nižje stopnje, OŠ Edvarda Kardelja, Polje

Kratko, pa jasno

Dne 18. oktobra je bil posvet predsednikov in sekretarjev, kjer smo se dogovorili o nalogah, ki nas čakajo v tem obdobju. Obravnavali pa smo tudi naloge mladih pri prizadevanjih za uresničevanje načrta gospodarske stabilizacije v letu 1984 ter se dogovorili za sejo konference in za zbiralno akcijo odpadnih surovin in igrač.

V ponedeljek 24. oktobra pa smo se na predsedstvu OK ZSMS dogovorili za temo seje konference, in sicer Problematika mladih v današnji zaostreni gospodarski situaciji. Seja bo konec novembra. Na seji predsedstva smo obravnavali tudi gradivo za skupščino.

Pohodniki iz naše občine so v soboto 29. oktobra položili venec k spomeniku žrtvam fašizma na Urhu.

V petek 4. novembra je počitniška zveza organizirala v Zeleni jami ples, in sicer v prostorih doma Titove mladine.

JELKA HRZENJAK

Le še — senzacija!

Dan mrtvih. Na pokopališču srečam prijatelja. Zdi se mi nekam vznemirjen. Pa mi potoži: »Vsako leto obiščem vse tiste že pokojne, ki so mi za življenja storili kaj dobrega. Letos je bila z menoj tudi družina mojega znanca. Po obisku grobov njegovih in mojih staršev sem predlagal, naj bi skupaj odšli tudi na grobove talcev in tam prižgali sveče. Si moreš predstavljati, kaj so mi odgovorili? Rekli so mi: »Hja, kaj pa je tam tako strašno zanimivega?«

Skoraj bi me kap. Tako daleč smo torej že! Od vsega dobrega presiti čuti nekaterih ljudi potrebujejo celo na pokopališčih krepko injekcijo v obliki senzacije, da se iz svoje samozadovoljne, zaplankane in le v svoj blagor zaverovane malomeščanščine sploh kdaj prebude. Takšnim in njim podobnim je očitno kaj malo mar, da je v najtežjih dneh naše zgodovine kot travniško cvetje pod ostrjo koso padal svet naroda, naša mladina, saj se je fašistični in nacistični zavojevalec za vsakega likvidiranega okupatorskega vojaka ali kolaboracionista desetkratno krvavo maščeval. Ti pa, namesto pietete, ki smo jo vsi dolžni izkazovati tem številnim nesrečnim in nedolžnim žrtvam brezdušnega agresorja, hlepijo samo še po senzaciji. Mar ni to bridko?

Kigi Kigi

K

Fantovska predrznost na garažah v Štepanjskem naselju. Tokrat se je končala brez nesreče. Ali pa gre še za kaj drugega? K. H.

Zbiramo igrače in odpadne surovine

Mladi so dali pobudo za zbiranje igrač, ki jih imajo mnogi otroci doma odveč ali preveč in jih ne uporabljajo; zbirali pa bi tudi odpadne surovine, ki jih ozdi ne potrebujejo (papir, plastika, kovine). Zbrane igrače in odpadne surovine bi namenili vrtcem in solam — oddelkom PB in COŠ.

Da bi akcija stekla čimhitreje in čim uspešneje, naj bi starši in delovne organizacije dajali sredstva neposredno v vrtece in Sole, kakor hitro bi jih zbrali.

Ozdi in krajani naj bi oddali zbrana sredstva neposredno v vrtece oziroma šolo, ki je v njihovi KS.

Akcija bo trajala do konca decembra. Zveza prijateljev mladine Lj. Moste-Polje OK ZSMS Lj. Moste-Polje

● ODLOČAM SE ZA VOJAŠKI POKLIC

LETALSKA VOJAŠKA AKADEMIJA V ZADRU

POKLICI:

- pilot:
- dozvočnih letal
- nadzvočnih letal
- helikopterjev

TRAJANJE ŠTUDIJA: 3 leta

POSEBNE ZAHTEVE: zdravstvene

- SMERI:
- splošna
 - letalska
 - helikopterska

